

λας.— ή Περίλυκος Ὀρφανή ἀστάζεται τὸ
τὸν τὸν Ἀγρόν καὶ τὸ ἑρωτὴν ἐν ἐνθυμηταῖς πό-
σον ὡραῖα ἐπερνοῦσαν εἰς τὸ σχολεῖον.— αἱ λοι-
παὶ παραλειπούσαι ἐλλειψές χώρου.

Μετρά Μυστεκά ἐπιθυμοῦν νάνταλλά-
ξουν : ή Νεαρὸς Ζωγράφος μὲ τὴν Κίχλην,
"Ἄβελ καὶ Τρομερὸς Γίγαντες"— τὸ τὸν τὸν
Ἀγρόν μὲ τὸν Ἀστέρα τὸν Βέρα, Γλυκεταν
Καρδίλας καὶ Ἀδράτης τῆς Κερκίρας— ή Χα-
ριτωμέρη Μονοιχτα— μὲ τὴν Ἐκλεψύν "Η
λον καὶ Ἰπποδαμάστριαν"— οἱ Μυστηρώδης
μὲ τὰς Νεαρὰς Ἀμερικανίδας, Ὁλόκαυθος
Νεράδες καὶ Θεραπαινίδα τὸν Μονούδη— οἱ
Καρχαρίας τὸν Φαλήρου μὲ τὴν Μενεκεδένιν,
"Αποπτάνων Ἐλπίδα, Φονοκαθαλασσαν καὶ
Κύρων Φιλοσοφίην"— οἱ Μίλτας Δ. Διευ-
σιάδης μὲ τὸν Βασιλέα τῆς Θαλάσσης. Πα-
παρούντας τὸν Τουμαγιού καὶ Μάρθαν Χρ. Κα-
στριώτου— ή Καστανή μὲ τὸν Ἐφερόν Καρ-
διδών, Σφίγγα τὸν Θηβῶν καὶ Καρδίλαν ὅποι
Πέτρον— ή Κυκλαμίδα μὲ τὴν Ναυτοπολιαν,
Αἴθερα, Μετεκεδένιαν καὶ Ἀστέρα τὸν Βέρα—
οἱ Λευκοκίμαρτος Αἴγιαλδος μὲ τὸν Δαρο-
βέτην, Λρυσάνθεμον καὶ Κυκλί δίπειρ— οἱ
Μικρὸς Γνησιαστόπατος μὲ τὸ Ψάρι τῆς Σητᾶς,
Σοφρόν Πεττακόν καὶ Λεοπάρδαλιν— ή Αέτο-
χράτειρα Εὐδόκια μὲ τὴν Ἐλένην Καρακαν-
δον, Φιλόμονον Νεάριδα καὶ Ρουματικήν
Καρδίλας— οἱ Φίδιος Ἀπόλλων μὲ τὸν Υπονο-
ργὸν τὸν Ποτικῶν καὶ Ταρταρίουν τῆς Ταρα-
πονῆς— ή Καιδικὴ Ιαρά μὲ τὴν Θεραπαι-
νίδα τὸν Μονούδην, Αἴγιαλδαν Ἀθηναῖον καὶ
Πικραμένην Καρδύλαν— τὸ Κύμα τῆς Λευ-
κάδος μὲ τὴν Ἐλένην Καρακανίδουν— ή Μα-
ρία Α. Καβαδία μὲ τὴν Μαρίαν Μ. Θεοτό-
κη— τὸ Δούρο Αγριτίκη μὲ τὸν Ἀρρικανό,
— η Ἔρδος Φαραρή μὲ τὸν Ἰθα-
κησιον, Μοδιαίαν καὶ Νεαρός Ζωγρά-
φον— τὸ Φάσμα νῆσος Νυκτὸς μὲ τὸ Διαύχαρ-
τον καὶ Ἐθνικὸν Υγρον— τὸ Ανθός τοῦ
Ζαππείου μὲ τὰς Ἀδελφὰς Κυριακοπούλουν—
— η Ἅγιος Νησος μὲ τὸν Ὀρειαν Κέρκυραν,
Καρδίλαν ὅποι Πέτραν, Κεραδίληνταν Ἐλα-
τορ καὶ Δέραν Πέλαγος— ή Ούραρια Ν.
Αναστασοπούλουν μὲ τὴν Κόρην τὸν Βουρών,
Καρδίλαν Μοροκήν καὶ Γλυκεῖαν Ἐλατα—
η Ἐλληνικὴ Φουσανέλλη μὲ τὴν Ἐλληνικὴν
Ναυαρχίδα, Ἐλληνίδα τὸν Βορρᾶ καὶ Ελα-
τορ Καρδίλων— ή Ἀσπροποταμήτης μὲ τὸν
Ἀγρελόν τῆς Ἀγράτης, Τριανταφύλλειον
Κάμποτον καὶ Διοπτροφορδόνιον— τὸ Ζορέρον
Νέρος μὲ τὴν Κιθάραν τὸν Τατούον, Θεατέρην
καὶ Ἐθνικὸν Υγρον.

"Απὸ ἔνα γλυκὸ φίλακο σέλλαις ή Διάπλα-
σις πρὸς τοὺς φίλους της : Κίχλην ([ΕΕ]) διὰ
τὰς ἐπιστόλας, εἰς τὰς ὁποῖας μοῦ περιγράφεις
τόσα ὡραῖα πρήγματα καὶ μὲ τόσην ζωηστήτηα!]
Παρῆγορος Ἀγγελος (κ' ἔγω, οἶσον ἐπροκω-
ροῦσα εἰς τὴν ὄντας τῆς ἐπιστολῆς σου, τό-
σον περιστέρεων ἐνθουσιασμοῦν...) Ραδοφει-
σμένηρος ἀντανταὶ (ώραια ἡ περιγραφὴ τῆς ἐκρο-
μῆς εἰς τὸν Βοτανικὸν Κήπον· πραγματικῶς,
τοιαῦται ἐκδρομαὶ ὠρελοῦν καμπίαν φοράν καὶ
διδάσκουν περιστέρεον καὶ ἀπὸ μαθήματα ἐν-
χαριστῶν πολὺ καὶ διὰ τὸν ὡραῖον πανούν τὸ θεο-
δωνυμόν σου διαιτεῖ παραμορφώνες ; προδρω-
τικούνην εἰσαὶ καὶ ὅχι "ροδοστεωπένη" τὸ
ὅποιον δὲν λέγει τίποτε!) Ψάρι τῆς Σητᾶς (εὐ-
γε, ὡραῖα ἡ ἔκθεσίσ σου!) Ἀγγελος τῆς Ἀ-
γάπης, Φονοκαθαλασσιάν (κατοικεῖς λοιπὸν
εκεῖ ὅπου ἀλλοί ἔτοις ή Ἀκαδημία, ὅποι τὰ δέν-
δρα τὰ ὁποῖα ἐσκίασαν τὸν Πλάτωνα ; ἡ βέ-
στα δὲν γίνεται ἐνδικοτέρα καὶ σοφιστέα κατοι-
κεῖς!) Ἀρχάγρελος Γαβριήλ, Φασουλάχην
(εἰμι καταγοητευμένη ἀπὸ τὴν ἀγάπην σου, κα-
ροῖς καὶ τῆς ἀδελφῆς σου, τῆς ὁποῖας σήμερον
ἐχλέγω φευδώνυμον) Ἐρυθράς Καρμέλιαν ([Ε]

ποντίζομεν τί καμάρι ποὺ θά το εἶχες ὡς σπ-
αιοφόρος ! εἰδὼς τὰ τῆς ἐκδρομῆς σου εἰς τὸ Τα-
γετον, ἀλήθεια, καὶ ποῖος εἰμιορίτης γὰρ περιγράψῃ
τὴν μαγευτὴν ἔκεινην φύσιν;) Ἐρρέκος Μα-
σσαί (βιβαῖ ἔτατα!) Τρεμούσιον Ἀστέρι (ή
Κυρ. Θαλ., εἶναι κορίτσι, ώστε δὲν εἰμιορίτης να
προσελέγεις ἀλληλογραφίαν καὶ τέτοιον συμβαλεῖν,
ποὺ λένε, μὲ τὸν Γκάταν, ἀλλά τοι τὸν Αγαλιέαν,
τὸν Αγρόν καὶ Τρομερόν, ἀλλά τοι τὸν Αγρόν,
τὸν Αγρόν τοι τὸν Αγρόν, τὸν Αγρόν τοι τὸν Αγρόν,

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

εἰς λύσιας σεβλίσσονται μέχρι τῆς 10' Ιουλίου.
Ο χάρης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ διστονίου δὲν νὰ γορύσσει
ταῦτα λύσεων των οἰδαγωνεύμενοι, πολεῖται ἐν
τῷ Ιατρείῳ μαζὶ εἰς φτελλόν, ὥστε τοῖς περισσοτέροις
περισσοτέροις 20 φύλλα καὶ τυμάται φ. φ.

271. Αεξέγρεφος.

Μιαν τρύπανη διὰ στουκάρων
Μὲ μιά πρόθισι κοινή
Κ.' Αμαζόνα φορέη
·Ση̄ στιγμὴ θά φανερώσῃ.

[Εστάλη ὑπὸ τοῦ Κεραυνοῦ [Ε]

272. Συλλαβδόγρεφος.

Τὸ ένα εἶναι ἀντωνυμία
Πρόσωπον τάλον τῆς Γραπῆς
Καὶ τ' ὅλον εἶναι χώρα μία
·Ἐκ τῶν πολλῶν τῆς Ἀτρικῆς.

[Εστάλη ὑπὸ τοῦ Κεραυνοῦ [Ε]

273. Μεταγρυματισμός.

Βγάλε δίλτα, δόλε ρώ
Καὶ θὰ ιδῆς πῶ δὲν προμένω...
Κάτω-Κόσμο παρατίθεται
Καὶ τὸν οὐρανὸν πηγαίνω.
[Εστάλη ὑπὸ τοῦ Μονογενοῦς [Ε]

274. Τονόγρεφος.

Κάποιος πόλεως κιλενής τὸν τόνον ἀν ἀλλάξη
Πίνεται ἀρχαῖος στρατηγὸς ποῦ έχει πολλὰ πράξη
·Εστάλη ὑπὸ Οἰλίου τοῦ Ιητίου [Ε]

275. Αἴγινημα.

·Ηρως ἀρχαῖος τὸ ἀρενικὸν μου,
Ζήτει τὸ δίποδα τὸ θηλύκον μου.
[Εστάλη ὑπὸ τῆς Διχρόμου Φουσίας [Ε]

276. Κεκυριμένη καὶ ἀντεστραμμένη

Πυραμίδες.

1. Σέδουν τὸ γῆρας.
2. Ο "Ἄρης θεὸς τοῦ πολέμου ήτο.
3. "Τὸ ποῦ ξυλούργοι κατασκευάζονται αἱ
τρόπειαι.
3. Πολλὰ πρόθιτα εἰς τὰς νομὸς ήσαν.
[Εστάλη ὑπὸ Οἰλίου τοῦ Ιητίου [Ε]

277. Σύνθετης Λέξεων.

Διὰ τῶν κάτων συλλαβῶν, σχημάτισον πέντε
εὐφωνικὰς πόλεις:
·Α.-βε.-βι.-δρι.-εν-λι-μα-μη-νη-ρο-ρω-ρο-τρ-φι.
[Εστάλη ὑπὸ Θεότους Πενθίου [Ε]

278. Πρόβλημα.

Νὰ εὔρεθη ἀριθμὸς τετραγήνος διακριτούμενος
ὑπὸ πάντων τῶν μονοφθίλων.
[Εστάλη ὑπὸ Σελεύκου τοῦ Κεραυνοῦ [Ε]

279. Μεσοστούχες.

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων
ἀποτελοῦν νάζητη στέγην, ἐν
φύσει διάθεται τὸν πόλεις τοῦ ζητεῖται
τοῦ πάντων τῶν μονοφθίλων.
·Μὲ πολλὴν μου εὐχαρίστησιν,
Αἰδενεμένην πάντας τοῦ πάντων
εὐθύνεται τὸν πόλεις τοῦ πάντων.

280. Ελληποσύμφωνον.

αι-αι-αι-αι-ει-ει
[Εστάλη ὑπὸ τοῦ Λοζίου [ΕΕ]

281. Εγγονός ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

(Συνέχεια τῆς σελ. 190.)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Υπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἔξοχὴν παιδικὸν οὐγγραφία, ἀληθεῖς παραχθὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας
καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστου καὶ χρησιμωτατόν εἰς τοὺς παιδεῖς.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΗ ΕΚΔΕΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
·Εν Ελλάδι λεπ. 15. ·Εν εῷ Εβωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Αθήναις
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

·Εν Αθήναις, τὴν 3 Ιουνίου 1900

ΤΙΜΗ ΕΚΔΕΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
·Εν Ελλάδι λεπ. 15. ·Εν εῷ Εβωτ. φρ. χρ. 0,15

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Αθήναις
·Οδὸς Αἰλίου, 117, ἔναντι Χρυσοσπηλαιωτίσσης

·Ετος 22. — Αριθ. 23

— Εἰμις παραμάγειρος, εἰς τὰς δια-
ταχές σας...
— Εὐχαριστῶ. "Ωστε κάθεσαι μέσα, καὶ
οὐ σου εἶναι εὔχολο νὰ μ' ἐμβάσης.

— Σάς!
— Ναι' ὅπως καὶ τὴν ἄλλη φορά,
·τὴν Λίληη...

·Ο δυστυχῆς παραμάγειρος ἀνεστένα-
ξεν, ἀκούσας τὸ σόνομα, τὸ δόποιον τῷ ὑ-
πενθύμικε τὰς συμφοράς του.
— Μά... τί θέλετε γὰρ κάμετε; ή-
ρωτησης πειλαθεῖσα...

— Αὐτὸς δὲν εἶναι δική σου δουλειά.
·Ο Γκύ, ο παλήρης σου
έχθρος, εἶναι ἐδῶ;

ρώτησε μετ' εἰλικρινοῦς ἐνδιαφέροντος.
Ο Οὐγονέτος, χωρὶς λέξιν, προσήλωσε μόνον ἕπ' αὐτοῦ τοὺς μεγάλους ἐντρόμους ὄφθαλμούς του.

— Καλέ, ἀφησέ τον! Θὰ εῖδε, φάνεται, τὸ διάβολο! εἶπεν ὁ Γκύ γελῶν.

— "Αν δὴ τὸ διάβολο τὸν ἴδιο, τουλάχιστον τὸν ἔξαδελφὸν του, ἐψιθύρισεν ὁ παραμάγειρος καθ' ἑαυτόν, καὶ μου φαίνεται πῶς θά σας σκερώσῃ πάλι δουλίες μὲ φούντες!"

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'

Η κόμησσα Ίωάννα διεσκέλιζε τεταργμένη τὸ δωμάτιον της, παρατηροῦσα ἀπὸ καρούς εἰς καρούς τὴν κλεψύδραν, ἡ οποία τῇ ἐχρησίμευεν ὡς χρονόμετρον.

"Ητο ἄργα" εἶχον σύντηρη τὰ φῶτα· ὅλοι ἔκοιμοι θνάτοι.

Ο "Ἄρτουελ εἶχεν ἄρά γε ἐπιτύχη; ... Διατί ἔβράδυνε τόσον; ... Μήπως συνέβη κανὲν ἀπευκταῖον; Μήπως ἐναυάγησε τὸ σχέδιον;

Η ἄρμος τῆς κλεψύδρας τῇ ἐφαίνετο ὅτι ἔρρεε μὲ ἀνυπόρον, μὲ ἀπελπιστικὴν βραδύτητα. Καὶ τὴν ἑκάτταν ὅργιλη, καὶ ητοιμάζετο νὰ συντρίψῃ τὸ ὅργανον, ὡς νὰ τῆς ἐπταίει αὐτό...

Ἐπιτέλους ή θύρα ἔκρουσθη ἐλαφρῶς, καὶ ὁ "Άρτουελ εἰςῆλθε.

— Δυπόν; ή θύρησεν ἀγωνιῶσα.

— Αἱ διαταγαὶ σας ἔξετελέσθησαν, Δέσποινα· οἱ ἀχμάλωτοι εἶνε ἔδω.

— "Εκαμαν ἀντίστασιν;

— Διόλου· τὸ παιδὶ συνέληφθη ἐν ὧ ἔκομπάτο· δύον διὰ τὴν μητέρα, ἥρκεσε τὸ σύνομα τοῦ μεσοῦ της, διὰ νὰ τὴν κάμη νὰ μας ἀκολουθήσῃ ἔκουσισια.

— Νά την φέρης ἔδω καὶ νὰ μας ἀφίσης μόνας.

Ο Φλαμανδὸς ὑπεκλίθη, εἰςήγαγε τὴν Μαργαρίταν, καὶ αἱ δύο ἀδελφαὶ εὐρέθησαν ἀντιμέτωποι.

Αν καὶ εἶχον κάποιαν δικούτητα εἰς τὸ σύνολον, ἐκ τῆς ὅποιας ἐφαίνετο ὅτι ἡσαν ἀδελφαί, δύοις δὲν ὠμοίαζαν πολὺ.

Η Ίωάννα εἶχεν ἔντονα χαρακτηριστικὰ ἄλλ' ἄγενοις, καὶ τὸ ἀρρενωπὸν τῆς φύσεος ἐστερείτο λεπτότητος καὶ εὐγενείας.

Η Μαργαρίτα εἶχεν ἔξωτερικὸν ἀληθῶς ἡγεμονικόν, πρόσωπον εὐγενές καὶ γλυκύν, πλαισιούμενον ὑπὸ κόμης μελανῆς, — χρῶμα σπάνιον εἰς τὴν ξανθὴν Φλάνδραν — καὶ ἔξ αὐτῆς εἶχεν ἐπονυματικὴν Μαργαρίτα ή Μελαγχρινή.

Οὔτε ή ἡλικία, οὔτε τὰ παθήματα δὲν εἶχον ἀλλοιώση τὴν καλλονήν της, καὶ τοῦτο διέθετε τώρα τὴν ζηλότεπον κόμησσαν ἀκόμη περισσότερον ἐναντίον τῆς ωραίας ἀδελφῆς τῆς.

— Ηθέλησες λοιπὸν νὰ πολεμήσῃς ἐναντίον μου, δυστυχισμένη τρελλή! εἶπε μὲ οίκτον πλήρη περιφρονήσεως.

— Πραγματικῶς ὅτο τρέλλα, ἀπεκρίθη θλιβερῶς ἡ μήτηρ τοῦ Γκύ, διότι τὰ ὅπλα μης δὲν ἔσχα τίσα, ἀφ' οὗ σὺ δὲν ὀπισθοχωρῆς οὔτε πρὸ τῆς παρανομίας, οὔτε πρὸ τοῦ ἔγκληματος.

— Πούτεχε! Βίξεντες ὅτι εἰμπορῶ νὰ πατάξω τὴν αὐθάδειάν σου καὶ νὰ τε συντρίψω ὑπὸ τοὺς πόδας μου!

— Έναν δέν το ἔξερχα, θά μημον ἔδω; Καὶ δύο φλογερὰ δάκρυα ἀνέβλυσαν ἐκ τῶν ἔξωγκωμάνων βλεφάρων τῆς δυστυχῆς μητρός, συλλογιζόμενης τὸν μεσοῦν.

— Νά παραπιθῆ ἀπὸ τὰ δικαιωμάτα του!

— Ναί· εἶνε ὁ μόνος τρόπος, ὁ μόνος μου δρός.

— Δὲν εἰμπορῶ νὰ τον στερήσω τῆς κληρονομίας του μὲ τὰ ἴδια μου τὰ χέρια...

— Τότε θάποθάγη· ἔχλεξε!

— "Ω Θεέ μου! Θεέ μου!

— Θέλεις νὰ τον ιδῆς, νὰ συσκεφθῆς;

— Ναί.

Κατὰ διαταγὴν τῆς κομήσσας, ὁ Γκύ

ώθηγήθη πρὸ τῆς μητρός του, καὶ τρέξας ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μὲ διάχυσιν:

— Ό Γολτιέρος εἶνε ἐλεύθερος; τῇ ἐψιθύρισεν εἰς τὸ αὐτό.

— Ναί.

— Τότε πάμε καλά.

Καὶ χαρετίσας τὴν Ίωάνναν, ἡ ὅποια τὸ παρετήρει περίεργως:

— Κυρία θεία μου, δούλος σας ταπεινότατος, τῇ εἶπε μὲ τὴν συνήθη του φαιδρότητα, μολονότι σᾶς ἔχω παράπονο γιατί μ' ἔχυπνηστε σήμερα πολὺ ἀσχῆμα.

— Θὰ πάθης καὶ χειρότερα, ἀν δὲν ἀκούσης τὰς συμβουλὰς τῆς μητρός σου.

Η Μαργαρίτα ἔσφιγξε τὸ παιδίον εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς.

— Τὸ εἴπες· εἶνε μεσοῦ... κ' ἔγω δὲν ἔχω!

— Ίωάννα! ἀδελφή μου!

— Δέν με συγκινοῦν ἐμένα αἱ πάρα κλήσεις καὶ τὰ δάκρυα· δὲν εἴμαι μητέρα ἔγω!

— Δὲν εἶσαι μητέρα, ἀλλήθεια πότε δὲν αἰσθάνθηκε πόνο παιδιοῦ ἀγαπημένου, καὶ δὲν δεύτερες τί εἶνε· ἀλλὰ εἴχες δύο μητέρα, τὴ δική μου... Ἐνθυμήσου πόσον μᾶς ἀγαποῦσε, πόσον ὅτο καλλή καὶ τρυφερά! Ενθυμήσου δὲν ἡδια ἀγκαλιὰ μᾶς ἔκρατήσε, δὲν τὰ ἴδια χειλη ἔφλησαν μὲ στοργὴ τὰ μέτωπά μας, καὶ λυπήσου τὸ ἴδιο σου τὸ αἷμα!

— Σώπα· ἔξυπνης δόλο μου τὸ μῆσος, δήλη μου τὴ μανία! Εμένα δὲν μάγαπησαν ποτὲ δύον ἐπρεπε. Μήν λημονῆς δὲν ἥρπασες τὴν θέσιν μου· τοῦ γαρδία τῶν γονέων μας, δύως θέλεις νὰ τὴν ἀρπάσῃς καὶ τώρα εἰς τὸ Κράτος των. Μήν ἐπικαλῆσαι τὸ παρελθόν· σὲ προειδοποιῶ δὲν κακὸν μέσον ἐδιάλεξες δὲν νὰ με συγκινήσῃς.

— Ηθέλησες λοιπὸν νὰ πολεμήσῃς ἐναντίον μου, δυστυχισμένη τρελλή! εἶπε μὲ οίκτον πλήρη περιφρονήσεως.

— Τὸ μέλλον ὅμως, Ίωάννα; "Αν δὲν θεός εὐδοκήσῃ νὰ σου χαρίσῃ οὐδὲν...

— Δὲν ἔχω, οὔτε τοῦ θέλω νάποτετήσω! διέκοψεν ἡ Ίωάννα. "Αλλ' ἀκούσεις. Υπάρχει τρόπος διὰ νὰ σωθῇ ὁ ἰδικός σου καὶ σύ.

— Λέγε.

— Α' ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν ἀράνειαν, ἀπὸ τὴν ὅποιαν δὲν ἔπρεπε ποτὲ νὰ ἔξελθῃ ἀς γένη πάλι ἀπλούς τεχνίτης,

— Καὶ δύο φλογερὰ δάκρυα ἀνέβλυσαν ἐκ τῶν ἔξωγκωμάνων βλεφάρων τῆς δυστυχῆς μητρός, συλλογιζόμενης τὸν μεσοῦν.

— Νά παραπιθῆ ἀπὸ τὰ δικαιωμάτα του!

— Ναί· εἶνε ὁ μόνος τρόπος, ὁ μόνος μου δρός.

— Δὲν εἰμπορῶ νὰ τον στερήσω τῆς κληρονομίας του μὲ τὰ ἴδια μου τὰ χέρια...

— Τότε θάποθάγη· ἔχλεξε!

— "Ω Θεέ μου! Θεέ μου!

— Θέλεις νὰ τον ιδῆς, νὰ συσκεφθῆς;

— Ναί.

Κατὰ διαταγὴν τῆς κομήσσας, ὁ Γκύ

ώθηγήθη πρὸ τῆς μητρός του, καὶ τρέξας ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μὲ διάχυσιν:

— Ό Γολτιέρος εἶνε ἐλεύθερος; τῇ ἐψιθύρισεν εἰς τὸ αὐτό.

— Ναί.

— Τότε πάμε καλά.

Καὶ χαρετίσας τὴν Ίωάνναν, ἡ ὅποια τὸ παρετήρει περίεργως:

— Κυρία θεία μου, δούλος σας ταπεινότατος, τῇ εἶπε μὲ τὴν συνήθη του φαιδρότητα, μολονότι σᾶς ἔχω παράπονο γιατί μ' ἔχυπνηστε σήμερα πολὺ ἀσχῆμα.

— Θὰ πάθης καὶ χειρότερα, ἀν δὲν ἀκούσης τὰς συμβουλὰς τῆς μητρός σου.

Η Μαργαρίτα ἔσφιγξε τὸ παιδίον εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς.

— Τὸ εἴπες· εἶνε μεσοῦ... κ' ἔγω δὲν ἔχω!

— Ίωάννα! ἀδελφή μου!

— Δέν με συγκινοῦν ἐμένα αἱ πάρα κλήσεις καὶ τὰ δάκρυα· δὲν εἴμαι μητέρα ἔγω!

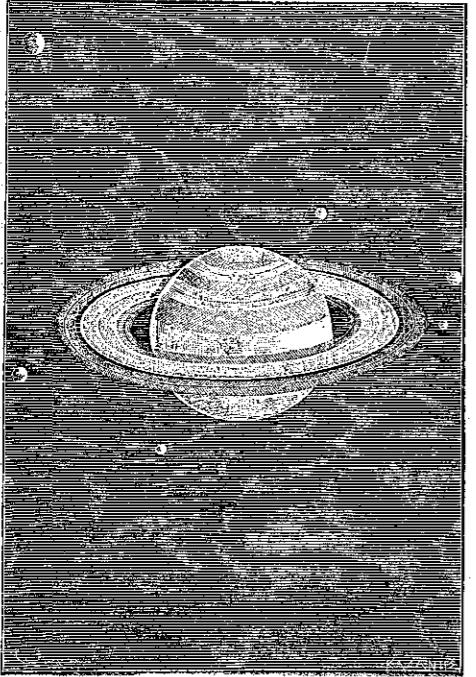
— Δὲν εἶσαι μητέρα, ἀλλήθεια πότε δὲν αἰσθάνθηκε πόνο παιδιοῦ σου· μόλις μένει ἐν μέσον, διὰ νὰ σώσω τὴν ζωὴν σου· καὶ μολονότι αὐτὸν τὸ μέσον θὰ σου στοιχίσῃ, θὰ πληγώσῃ πολὺ τὴν ὑπερηφάνειά σου, τὴν φιλοδοξίαν σου, σ' ἔξορχίων νὰ μη το ἀποκρούσῃς, δι' ἀγάπην μου.

— Ως καλὸς καὶ εὐπειθεῖς μέσος, μητέρα, εἴμαι πρόθυμος νὰ σας ὑπερηφάνειαν τὴν συγκινήσεις, καὶ μέσον ποτὲ δέσποτες τίσεις.

— Ακούσεις, καὶ δὲν θέλεις τὸ παρελθόν· πότε δέσποτες τίσεις.

— Τι ! δακτύλιος ; ἀλλὰ πῶς κρατεῖται ἑκεῖ ;

— Πῶς, κρατεῖται ἡ Σελήνη ἐνῷ περιστρέφεται περὶ τὴν Γῆν ; Φαντάσου νὰ πλατυνθῇ ἡ Σελήνη καὶ νὰ μεταβληθῇ εἰς ταινίαν κυκλικήν, νὰ ἔξαχολουθῇ δικαιολογήσῃ ταῖς ταινίας σύμφωνοι εἰς τὸν οὐρανόν ; Θὰ σχηματίσῃς καὶ τὸν τὸν τρόπον ιδεάν του δακτυλίου του Κρόνου, μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως διτὶ ὁ δακτύλιος ; Ελησμόνησες τὸ μῆλον του Νεύτωνος ;

Ο Κρόνος.

— Η Σελήνη ἀπέχει ἀπὸ τὴν Γῆν, ὅπως ἐνθυμήσαι, 384 χιλιάδες χιλιόμετρα, ἐνῷ ἡ ἀπόστασις μεταξὺ του Κρόνου καὶ του δακτυλίου του ὀλίγον ὑπερβαίνει τὰς 20 χιλιάδας χιλιόμετραί μηδαμίνη ἀπόστασις ἐμπρὸς εἰς τὰ ἐκατομμύρια τῶν χιλιόμετρων. Εκκοσι χιλιάδες χιλιόμετρα ! Ἀλλὰ τόσος εἶναι ὁ δρόμος ἐπὶ του μικροῦ μας πλανήτου ἀπὸ τὰς Ἀθηνάς ἔως εἰς τοὺς ἀντίποδάς

των, δηλαδὴ εἰς τὸν Ειρηνικὸν Ωκεανόν

— "Ω, Νίτσα μου, τί σημαίνει ἀντίποδες τῶν Αθηνῶν ; Καὶ ἄλλοτε ἔκουσα αὐτὸν τὸ δύομα, ἀλλὰ δὲν τὸ ἔνγοσ.

— Γνωρίζεις διτὶ ἡ Γῆ εἶναι σφαῖρα;

ἐὰν μίαν σφαῖραν ἀπὸ πηλὸν διαπεράσῃς πέρα - πέρα μὲ βελόνην του πλεξίματος, τὸ ἄκρον τῆς βελόνης θὰ ἔξελθῃ ἀπὸ τὸ ἀντίθετον σημεῖον. Ἐὰν δὲ δυνατὸν μὲ πελωρίαν βελόνην νὰ διατρυπήσῃς τὴν Γῆν καὶ αὐτὸν τὸν τρόπον ἀπὸ τὸ ἄκρον τῆς βελόνης θὰ ἔξελθῃ ἀπὸ τὸν δακτύλιον του.

— Εγώ δύως ἀκόμη κάτι γὰ σου εἶπω

διτὶ τὸ θαῦμα τοῦτο του οὐρανοῦ.

— Μὲ τὴν σύγχρισιν τὴν ὅποιαν σου ἔχαμα του δακτυλίου του Κρόνου πρὸς ταινίαν, δὲν ἐσχημάτισες ἀκριβῆ ιδέαν του δακτυλίου, ὁ δόποις καθόλου δὲν ὅμοιάσει πρὸς ἀπλῆν ταινίαν. Καὶ πράγματι, διατρέπεις εἰς τρεῖς δακτυλίους, σις ὅποιοι διεκρίνονται λίγαν εὐκόλως ἔνεκα τῆς διαφορετικῆς ὄψεως των. Ἀνέγνωσα εἰς δύκωδες διδόλιον ἀστρονομίας, διτὶ ὁ λαμπρότερος τῶν δακτυλίων, ὁ μέσος, διτὶ ὁ πρώτος ἔχει πλάτος 28 360 χιλιόμετρων, χωρίζεται ἀπὸ τὸν ἔξωτερικὸν διὰ κενοῦ διαστήματος 3230 χιλιόμετρων. Ἐλογάρισαν διτὶ, ἀνά πάντα ληφθῶσιν ὑπὸ ὄψιν, διτὶ δακτύλιος ἔχει ἀπὸ τὸ ἄκρον εἰς τὸ ἄλλο πλάτος 60000 χιλιόμετρων καὶ πάχος 100 χιλιόμετρων. Αὐτὰ γομίζω, διτὶ ἀρκούν πλέον διτὶ τὴν ἀνακάλυψιν του Ούσυγγεν.

— Διαιτὲ εἰς τοὺς ἀνάποδας τὸ δύομα ;

— Τότε που δὲν ἐπίστευον τὴν σφαιρικότητα τῆς Γῆς, διὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴν δυσπιστίαν των, ἔλεγον διτὶ ἀνὴ Γῆ διτὶ στρογγύλη, θὰ εὑρίσκοντο καὶ

ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι θὰ ἔβαδιζον μὲ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω, ἀφοῦ οἱ πόδες των θὰ διημύνοντο πρὸς τὰς ίδικους μας πόδες. Αὐτὸὺς τοὺς ἀνθρώπους ὠνόμασαν ἀνάποδας.

— Μὰ αὐτὸν εἶναι δρόμον ! Πῶς στέκονται εἰς τοὺς ἀντίποδας τὸν Ἀθηνῶν οὐρανόν ; Θὰ σχηματίσῃς καὶ τὸν τὸν τρόπον ιδεάν του δακτυλίου του Κρόνου, μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως διτὶ ὁ δακτύλιος ; Ελησμόνησες τὸ μῆλον του Νεύτωνος ;

— Ή Γῆ σύρει πρὸς τὸ κέντρον της πάντα τὰ σώματα, τὰ εὐρισκόμενα εἰς ὅποιον δῆκτο προσέποστε σημεῖον τῆς ἐπιφανείας της. Οἱ ἄνθρωποι οἱ εὐρισκόμενοι ἀπὸ τὸ ἀντίθετον μέρος τῆς γῆς ὡς πρὸς τὰς Ἀθηνάς, ἔλκονται ἀπὸ τὴν γῆν ὅπως καὶ οἱ Ἀθηναῖαι, καὶ τὰ μῆλα τῶν δένδρων εἰς τοὺς ἀντίποδας, διτὰν πέπτουν, λαμβάνουν τὴν ιδεαν διέθυνσιν μὲ τὰ μῆλα τῶν κήπων μας πέπτουν δηλαδὴ πρὸς τὸ κέντρον τῆς γῆς.

— Αλλ᾽ ἀπεμακρύνθημεν πάλιν ἀπὸ τὸν δακτύλιον του Κρόνου,

— Οἱ δύως καὶ πολὺ. Ἐπειδὴ καὶ ἑκεῖ, ὅπως πανταχοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, ισχύουν οἱ ιδιοὶ νόμοι τοὺς ὅποιοις εἰδόμενοι εἰς τὴν Γῆν. Εἴχες δὲ ἀδίκον πρὸς δίλιγον ν' ἀνησυχῆς διτὶ τὸν δακτύλιον αὐτὸν...

— Εγώ δύως ἀκόμη κάτι γὰ σου εἶπω διτὶ τὸ θαῦμα τοῦτο του οὐρανοῦ.

— Για τὸν δακτύλιον του Κρόνου πρὸς ταινίαν, δὲν ἐσχημάτισες ἀκριβῆ ιδέαν του δακτυλίου, ὁ δόποις καθόλου δὲν ὅμοιάσει πρὸς ἀπλῆν ταινίαν. Καὶ πράγματι, διατρέπεις εἰς τρεῖς δακτυλίους, σις ὅποιοι διεκρίνονται λίγαν εὐκόλως ἔνεκα τῆς διαφορετικῆς ὄψεως των. Ἀνέγνωσα εἰς δύκωδες διδόλιον ἀστρονομίας, διτὶ ὁ λαμπρότερος τῶν δακτυλίων, ὁ μέσος, διτὶ ὁ πρώτος ἔχει πλάτος 28 360 χιλιόμετρων, χωρίζεται ἀπὸ τὸν ἔξωτερικὸν διὰ κενοῦ διαστήματος 3230 χιλιόμετρων. Ἐλογάρισαν διτὶ, ἀνά πάντα ληφθῶσιν ὑπὸ ὄψιν, διτὶ δακτύλιος ἔχει ἀπὸ τὸ ἄκρον εἰς τὸ ἄλλο πλάτος 60000 χιλιόμετρων καὶ πάχος 100 χιλιόμετρων. Αὐτὰ γομίζω, διτὶ ἀρκούν πλέον διτὶ τὴν ἀνακάλυψιν του Ούσυγγεν.

— Διαιτὲ εἰς τοὺς ἀνάποδας τὸ δύομα ;

— Τότε που δὲν ἐπίστευον τὴν σφαιρικότητα τῆς Γῆς, διὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴν δυσπιστίαν των, ἔλεγον διτὶ ἀνὴ Γῆ διτὶ στρογγύλη, θὰ εὑρίσκοντο καὶ

ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι θὰ ἔβαδιζον μὲ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω, ἀφοῦ οἱ πόδες των θὰ διημύνοντο πρὸς τὰς ίδικους μας πόδες. Αὐτὸὺς τοὺς ἀνθρώπους ὠνόμασαν ἀνάποδας.

— Καὶ ἐγὼ ἐπίσης ... οὔτε δύναμαι νὰ σὲ βεβαώσω διτὶ οἱ ἀστρονόμοι εἰνὲ τελείωσις σύμφωνοι εἰς αὐτοὺς ἐδῶ τοὺς ἀκριβούς. 'Αλλ' αὐτὸς εἰνὲ ιδικός των λογαριασμῶν. 'Υποθέτω δὲ διτὶ ἡ διαφορά των εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀκριβούς θὰ εἶναι μεγάλη, δὲν θὰ εἶναι μόνον ἐνὸς δὲ δύο χιλιομέτρων.

— 'Αλλὰ καὶ πάλιν εἰνὲ ἐκατόν, εἰνὲ δύοδησκοντα χιλιομέτρων πάχος, διχεῖ διτὶ δακτύλιος, τόσους πάχος εἶναι ἀκριβέστερον. Πόσον ἀρά γε παράδοξος θὰ φάνεται εἰς τοὺς κατοίκους του Κρέονος ἡ ζώνη αὐτῆς περιβάλλουσα τὸν πλανήτη των!

— Δὲν ἐτελείωσα δύως. Όμως, εὐρισκόμενοι αὐτὸς τὸν τρόπον ιδεάν του δακτύλιου, μέρος τῆς γῆς ὡς πρὸς τὰς Ἀθηνάς, πέπτουν δηλαδὴ πρὸς τὸν πλανήτη της Κρόνου. Φαντάσου, οἱ κάτοικοι αὐτοῦ του πλανήτου τί λαμπρὸν οὐρανὸν θὰ εἶναι υπεράνω τῆς κεφαλῆς των.

— Καὶ τοῦτο προσέπει καλὰ ποιήματα καὶ οἱ ἑκάποτε : ('Απὸ [ε] εἰς ἔκαστον.) Χρυσοφόρος Πακτωλός, Θητεὺς Δ. Διέρειος, Διχωριός Φούξια, Ισημερινὸς τοῦ Κόσμου, Ιωάννης Χ. Σολιώτης, Μυστικὸς Ψευδώνυμος, Μικρὰ Φιλοπεριέργος, Πολυτέλης Σημέτα, Φίλαγγος 'Ελληνη, Λευκόπτερος 'Αγγελος, Παιδικὴ Χαρά, Χωλὸς Διάβολος, Πώμα-μελένε, Χαρλας Π. Καλλίας, Κυματίσσα Θίλασσος, 'Αρρόδη Κανελλίδην, Κουκουρίκος, Γεράσιμος Α. Λασκαράτος, 'Αγγελία Αιθανίδην, Λοκάς, 'Ημέρας Περιστερά, Γλυκεῖα Καρδία, Σιωπηλὴ Νύτη, Εύρροσσην Προσαλένη, Τρομερὸς Γλύκας, Ζορέρον Νέφος, Δημ. Λ. Προβελέγγιος, 'Αρνάκι τοῦ Γαλατερῆ, Μικρὸς Γεράσιμος, Χρύσανθος Ε. Μόλινος, Βήλη, Τριανταφύλλιος Κάρπος, 'Αργυρᾶ Συρίτερα, Δημ. Κ. Φλέρος, Μαύρος τῆς Βενετίας, Κυνήγος τῶν 'Αλπεων, Γαλλικὴ Σημία, Στιβαρὸς Βραχίων, Μαντείον τῆς Λεβαδείας, Μικρὸς 'Αθηναῖος.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΑΝΟΙΞΙΣ (Τὸ Βραβευθέν.)

Νάτη ! μὲς 'ετ' ἄρμα τάνθινον δλόχαρη [προβάλλει]
·Ανθονυτυμένη ἡ "Ανοίξις μὲ ζηλεμένα [κάλλη].

Γλυκά-γλυκά χαμογελᾶ, [πίζει]
·Ανθούς καὶ ἀρώματα πολλά [πιζει]
Χαρούμενη καὶ γελαστὴ δ λόγυρα σκορ- [κάλλη]
Κι' δπου περνᾶ βελούδινο χορτάρι πρα- [πινίζει].

Νάτη ! κλωνάρι πασχαλιᾶς 'ετδ χέρι της [βαστάει]
Καὶ δίπλα της πασχαλινὸν ἀρνι χοροπη- [δάει].

Κ' ἐγώ, παιδάκι ζωηρό,
Μαζεύω λούλουδα, φαιρό,
Πλέκω στεφάνη δλόροσο, μ' αὐτὸ τῆ [στεφανόνω]
Καὶ τὸ γλυκό τραγούδι μου μὲ τῶν που- [λιών ἐνδύω].

ΠΤΗΝΟΝ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ

Η ΑΝΟΙΞΙΣ (Τυχὸν Β' Βραβεύον)

Δυῶσσαν τὰ χιόνια 'ετά βουνά
Κ' ἡ "Ανοίξη προβάλλει
Καὶ σὰν βαστίσσα περνᾶ
Μὲ τ' ἀνθηρά της κάλλη.

Τάγδνια γλυκοκελαδοῦν
Σὲ δάση μυρωμένα,
Κ' ἡ πεταλούδες χαιρετοῦν
Τὰ κρίνα τάνθισμένα.

Τὰ χειδόνια 'ετὴν παλῆα
Φωληὰ γυρίσαν πάλι,
Καὶ ψάλλουν μὲ γλυκεὰ λαλιά
Τῆς "Ανοίξης τὰ κάλλη.

ΦΛΟΙΕΒΟΣ ΤΟΥ ΕΥΣΕΒΙΟΥ

Ο ΦΑΣΟΥΛΑΚΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙ

— Η Σελήνη Ιανουαρίου με την Καρδιά διόπτρα, Έρυθρός Καμέλιαν και Βλληρή Σηματάρ — ο Ελληνομαθής Αμερικανός με της Οδόκαρθσ Νεράδων, Ναυαργὸν Καρδιάν, και Ιαμαζιλιόνταρ — ο Κεραμούδης με την Μερεζεδενίαν — η Κληρονομία με την Νερελάδη Νόντα, Ταΐρετην και Αμοργάδιαν της Κρατήσ — η Αδρα της Κερκίνας με την Αδρα την Βοστήρων, Περαιώτηρ Αδρα και Οικλήνη της Αγριλίας — ο Τριμερός Γιανας με την Αποτάσσαν Βλλίδα, Παρηγοροφ Αγγελοφ και Φοβερό Τετάρτη — ο Καρχαρίας τον Φαλήρου με τη Μετεξέδηνο Μπονιτέρον, Έρυθρός Καμέλιαν και Μαρίδαν την Κεράπον — η Πόλη Μαζόνικα με την Ζωηρά Φλόγα — ο Βιθυμός Νάντης με την Μελαγχολικήν Ναντοπούλαν, Ναντοπαιδα και Ναντοπούλαν της Ανδρου — η Νεαρός Ζωράφος με την Αντοκράτεραν Εδόνταν και Λόνη την Κηφισούσαν — ο Τρεμούδηνος Αστέρη με την Αστέρο της Ανγρης — η Έρυθρά Καμέλια με την Κωμφίδιαν της Ζωής και Κεδρον.

Από ένα γλυκό φιλόκαιο στέλλει η Δάση πορειώς πρός τους φίλους της : Πάλλουσαν Καρδιάν (γράφει μου, όταν σε άφενους αυτά τα άνυπόφορα δύντας) Λυσχάρτορ (είδα δυσαράστηκαν έπιστολή σου έλιθρη μετά την ελήφθη μετά την ιδήρωσιν του Λαχείου των Αρχαιοτήτων) Πημεροφ Περιστεράν, Δ. Γ. Σημίτην (δεν πρέπει να παραπομπής διόλου είλοι νά προσέφεραν δυσα, και νά ενήρουν δυποισ σύνει) Κελιάρης (τι ωραίας έκδρον!) Χαριτωμένο Χελιδονάκι (βεβαίως ειρηπορεις άλλως τε ζε λέγει και δι Κανονισμός των Μ. Μυστικών) Θεραπαιτίδα των Μουσών (το πένθος δὲν πρέπει νά διεκρῆ πολύ μη λημονής, διτι ένα διάθροπος ξηρό καθηκόντα πρός τους προσφίλες νεκρούς, χέρια μως και καθήκοντα πρός τους ζωντας και πρός την έαντόν του) Δ. Κάρχαρ (με πολλήν εύχαριστην ανέγνωσα την περιγραφή της ωραίας έκδρονής σου εύχομαι καλήν, έπιτυχιαν είς τάς ζέστασις) Αστρογαμίτην (πραγματικώς, πρέπει νά είσαι πολὺ ξανοποιημένος από τάπτελέσματα του) Εκτάκτος Διαγωνισμού, διά τους λόγους που άναφέρεις: Επειτα λάθε ύπ' οὗτοι σου διτι άλλοι έπιδιεις είς τούτα, ίλιος είς έκεινο: και ο δίσιος Διαγωνιζόμενος, είς ένα Διαγωνισμόν είμπορει νά ζήλη ουφέδερα, και είς άλλον χαμηλότερα) Αταρδύρος Ρόδου (σ' εύχαριστα θερμῶς και διτι τό τετάρτον ζεσπάθωμα: μα κόβει τό σπαθί σου, κόβει !..) Αγθος τού Ζαππείου (όχι δικατά του Κανονισμόν, ση πρώτος ούτι στελίης τετράδιον) Κύριος Φιλοσοφίδην (ζεστείλα: Ναντοπούλαν ([ΕΕ] ίδιον, και πάλιν « οι δύο λαρυροί και ένθουσιαστοί δορυφόροι » διά την εύφυεστάτην έπιστολήν σου σε χαρετούν διλοι:) Δρυγιαναρχον θεμιτούλεα ([Ε] διά την ωραία μετάφρασιν του μύθου ή άντικαστασίς έντινα και ήσυχει) Καλλίφρον 'Αρσακειάδα (ή Κική σε υπερυψηριστεῖ διτι τά γραμματοθεσμαπώς έπηγαν αι έξετάσεις;) Μικράν Φιλοπεριέργορο (το φευδώμυν, περι τού διόποιον έρωτάς, είναι κατειλημένον: τι καλά που θά μου γράψης τώρα συνάχι) Χωλόν Διάβολον (σ' εύχαριστώ διά τους ένθουσιαστες στίχους σ' σ' εύχαριστεί Κική διά τά λαμπρά γραμματόσμα: πολὺ σκληρά ή πρωταρικά πον σου έπαιξαν: μ' αυτά δὲν είναι άστεια!) Ελεπτικόν Έδαφος ([Ε] δὲν άμφιλλω ποσώ: αι έκ της έχοντης δροσερά εντυπώσεις σου μού ζρεσαν πολι:) Αποτάσσαν Ελπίδα (βεβαίως θά είμαι πολύ πολύ εύγυνη, θά και φέτας τά βραβεία του 'Αρσακείου δαδούν είς φίλας μου: χαίρω του έγνωρισθης με την θέαν της Γεωργίας) Βρύσον Σουθί: (δρυμόν τους άδελφους σου:) Βλαχούσιαν (τά έγκαρδα συγχαρτήρικ μον διά τους ζρραβώνας την άδελφής σου:) Γ. Δ. Θεοφιλάτορ (άναμενω:) Κρήκυρα των Τεμπών (βεβαίως, είς την άρ-

χήν θάποντα κανεις σιγά-σιγά έρχεται η έπιτυχία, διά της έπιμονής: σε συγχρίω διτι τά πατριωτικά αίσθημα:) Χιονόδευκον Περιστεράρ (σήμερον έγκρινος χώι τα δύο:) Αστέρα της Ανατολής (κ' έγω εύχαριστά τὸν φίλον μον Γ. Ζ. πού μου έσυστησε τόσηρ καλὸν φίλον: μα πῶς; δὲν άπηγνησε εἰς την προηγουμένην σου; νομίσαι, ναι:) Λεονάρδοιν (ό Πίνας τῶν Λευκάρων, έχει θέσιν διά νά γεγραπούν 50 τετράδια:) Πενθούσαν Καρδιάν (πολὺ εύχαριστος δέχομαι τὴν άδελφήν σου, και άναμένα τὰ Φεύδωνα:) Βασιλέα τοῦ Κατέργου (μπρέ, μπρέ λογοπαγία! ή Αναίνας έξεναρδίσθη από τὰ Καρχαρίας τον Φαλήρου με τὸ Μαραθώνα Μπονιτέρον, Έρυθρός Καμέλιαν και Μαρίδαν την Κεράπον — η Πόλη Μαζόνικα με την Ζωηρά Φλόγα: — ο Βιθυμός Νάντης με την Μελαγχολικήν Ναντοπούλαν, Ναντοπαιδα και Ναντοπούλαν της Ανδρου — η Νεαρός Ζωράφος με την Αντοκράτεραν Εδόνταν και Λόνη την Κηφισούσαν — ο Τρεμούδηνος Αστέρη με την Αστέρο της Ανγρης — η Έρυθρά Καμέλια με την Κωμφίδιαν της Ζωής και Κεδρον.

τοτε τού αύτού, νά σχηματισθούν άλλαι τόσαι λέξεις :

δεκτός, θημοφ, έρτοφ, Αλανός, άγρος.

Έστιν ώπο της Συμφοιοτύδης [Ε]

287. Στουχεινγρύφος.

Είμαι νησος του Αιγαίου, και άν θέλη μην πι-

Πώς άν βάλης ένα γράμμα 'ετην αρχή θά με

[στενήσης φυτευσης.

Έστιν ώπο της Αστέροφ Κάρδουνο [Ε]

288. Αναγραμματισμός.

Θέλεις, φίλε μου, τουλούμη χωρὶς έκπο-

[κτήσης φυγάνει μόνο ένα νησάκι νά το άναγραμματίσης.

Έστιν ώπο της Κεραυνού [Ε]

289. Αγγεια.

Ογδοήντα πέντε και τριαντάσια ένα

"Αν τάρησης πότως είνε δέη γραμμένα

Κώμην σχηματίζω.

Τάναγραμματίζω.

Πέντε κ' άγδοήντα και τριαντάσια ένα βάζιο.

Και έπιτα τὰ βάζιοι!

Έστιν ώπο της Κορατας Μασσα [Ε]

290. Τετράγωνα.

— Ω, πολὺ καλλίτερα.. έλπιζω ά-

μως ότι δὲν υπάρχουν φείδεις, είπεν ή Κο-

ραλία, σταθείσα εἰς τὸ κατώφλιον.

— Μήν άνησυχήτε διέλοου: πρόδε χάριν

ταυς εύπαρχουν πολλάς έρευνας: εξητάσα-

μν με τὸν Φάνορα θλεστάς τὰς γωνίας της

μελούσιας κατοικίας σας ούτε γχιά, ούτε

φόρον, κάτω άντονυμία, άπιστερά

δειπά έντομον, άποιστερά

διάρηγαν, άνω χώρα της Ασίας, κάτω νησος, δειπά πόλις της Ελλάδας, άποιστερά δημητρί-

κοπός καρπός. Έστιν ώπο την Μονογονού [Ε]

291. Αρεθυητική διά λέξεων.

(Ζεύον)—(έπιρρημα)=("Αρθρον)+

("Ηρως άρχας)=("Φθόγγος)=("Μέλος")

"Άθροισμα ύπολοπων=(Άρχατα θεο).

"Ηρωηράρχη δέ της τρεπται.

Έστιν ώπο τού Λοξίου [Ε]

292—293. Ιστορική Ερωτήσεις.

1.—Ποῦ, πότε και παρὰ τίνος άνωφθη τὸ πρώτον άπερτατον;

2.—Τις ήτο δε τελευταίος ιεροφάντης τῶν Ε-

λευσινών;

Έστιν ώπο Κωνσταντίνου τού Παλαιολόγου [Ε]

294. Φωνηντόλεπον

κιθ-ψε-μ-τ-μρτ-τ

Έστιν ώπο της Σιωπηλής Νυκές [Ε]

295. Γρίφος.

άνα

Μ κι Ν τῶν άνα v άνα

άνα

άνα

Έστιν ώπο της Χωτοπούλας [Ε]

ΑΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Αυκήσων τού φύλου 15.

177. Εύχυτα (εν, αν, ενάν, θελα.)—178. Βέλος, τέλος, μέλος, έλος.—179. Νόμος-νορος.—

180. Γαληνός-λάγνος.—181. 5 θρήνυτα και 2 πέρικες.—182. ('Ακυρούται.)

183. Καλλίπον παλλον βού-

παν λομαι, ή πλούτον πι-

λαρόν.—2. Ό αετός

πηρεύει νερόσθες.—3.

Καθηνήτης Πλαστόν ανθρώποις Θεός

Νοσηρού σέπτεταις πόνους, άλ-

σι τοι οι λλούς.—187.</